

McLatte

„Ih, mor, jeg kan simpelt hen ikke vælge, om jeg skal have karamel- eller jordbærsovs på min is. Er du ikke spændt på, hvad jeg vælger?,” siger min seksårige datter forventningsfuldt og tager min hånd i køen på McDonald's.

Vi skulle have været på café, ja, vi skulle så. Med spejle, tjenerne og velklædte lørdagsshopere, der diskret tjekker hinanden ud. Jeg skulle have haft en café latte og en croissant serveret, mens jeg hvilede benene og lyttede til baggrundspop og byens liv. Mit rette element. I hvert fald før år 0, hvor børnene meldte deres ankomst til planeten Jordan med krav om mælk til tiden, formiddagslure, rene numser, rigtig mad, underholdning og eftermiddagslure. Forfra og hele tiden.

Men for en gangs skyld har jeg insisteret på, at lørdagen ikke udelukkende bliver brugt i børnehøjde, men at mor her også må bestemme, bare en gang imellem. Og jeg har længe haft en undertrykt trang til at komme væk fra forstæderne og ind til København K for at shoppe, ose og i det hele taget føle mig en smule med på beatet. „Det gider ungerne jo ikke,” indvender børnenes far, irriterende rigtigt. Jeg ved, at han har ret. Men jeg ved også, at jeg får et akut anfald af efterårs-blues i tredje potens, hvis den evindelige andefodring ved havnen skal være højdepunktet i endnu en weekend. Sammen med Disney Sjøv, Ludo og varme

popcorn. Alt sammen smadderhyggeligt, men i for store doser, weekend efter weekend, er jeg ved at kløjes i det og får brug for en time out. En lille flugt ud og væk til voksenalder, alene eller med en god veninde. For den tid er opladning til endnu en runde i Det Store Familiespil. Men samtidig er fritiden sparsom, og jeg vil jo gerne være sammen med min familie i weekenden, hvor vi netop har tid til andet og mere end madpakker-bringe-hentebørnetime-bad-putning-ræset. Derfor må en kombination af voksenting og familiesamvær være løsningen, konkluderer jeg... i det mindste som et forsøg.

„Nej, jeg ved godt, at det ikke er noget for dem. Men skal vi så først gøre voksenting sammen igen, når de er teenagere? Vi må da for pokker også bestemme underholdningen en gang imellem!,” siger jeg trodsigt med en ukendt, skinger stemme, der ligger en del oktaver fra overskudsmoderens smørbløde røst. Min mand giver sig, ungerne bliver spændt fast, og hele familien fragtes til hovedstaden. Alle bliver trukket gennem boligbutikker, tøjbutikker og interiørbutikker. Prinsessen på seks begynder straks at plage om en snurretop, hun har spottet i en

Margrethe Vadmand er freelancejournalist og mor til Veronica på seks og Victor på et år.

af butikkerne. Min mand prøver at virke interesseret i mine betragtninger om den kommende vintermode, men hans opmærksomhed er på etårige Victor, der er forbrugersamfundets fjende

Jeg mærker begyndende tics i højre øjenlåg, svedskjolder under armene og værst af alt folks medlidende blikke med et glimt af bebrejdelse. Kan næsten høre dem tænke: „Hvorfor slæber de også børn med ud at shoppe?”

nummer ét. Han hader ganske enkelt butikker af enhver art og kan selv i søvne fornemme, når vi nærmer os én. I boligbutik nummer tre sætter Victor trumf på den ulmende utilfredshed med det frygtede Grisehyl, der får al snak til at forstumme og blod til at fryse til tørnis. Jeg mærker begyndende tics i højre øjenlåg, svedskjolder under armene og værst af alt folks medlidende blikke med et glimt af bebrejdelse. Kan næsten høre dem tænke: „Hvorfor slæber de også børn med ud at shoppe?”. Vi har brug for et sceneskift og

store doser koffein. Nu!

Her havde jeg så tænkt mig, at caféen kom ind i billedet. Men resolut falder valget på Den Gyldne Måge, fordi den ligger lige ved siden af. Køen bevæger sig lige så langsomt som en to-årig, når man har travlt, og frituren lugter, som om nogen har tabt en karklud i den. Her står jeg så og skumler lidt over tilværelsen som småbørnsmor og alle de kompromiser, man konstant må indgå. Og selvfølgelig gør, fordi man er den voksne.

Mit ansigt er efterhånden den diametrale modsætning af familierestaurantens glade smiley. Lige indtil jeg mærker min

datters varme hånd og hendes barnlige glæde, der med et trylleslag fjerner mit smålige surmuleri.

Da kaffen er drukket og isene – med karamelsovs – spist, sidder vi så, de to enormt voksne og betragter vores dejlige unger, der bolttrer sig i legerummet, lykkelige. Og synes lige pludselig, at det ikke er så slemt endda. Det samlede familiehumør er faktisk i top, for i løbet af dagen har alle fået tilfredsstillet et par behov. Mindst. Og man kan også få café latte på McDonald's. □